

զիհացին. բարգմ. Օր. Շ. Տ.-Ն. (Հրատ. թէկ. N.º 154) – Թիֆլիս, տպ. Կ. Մարտ. 1899, 8°, 42 էջ:

Զուարճալի պատմութիւն մը որ տեղի ունեցեր և Գերմանիայի հարաւային կողմը, Գրիգորիով անոնազ փոքրիկ քաղաքին մէջ՝ Նպատակն է կրթել երիտասարդական հասակը՝ չնմանելու կազիի նման ամէն լաւ տեսնուած անձի կամ իրի: Լեզուն ըստ բաւականին մարզուր:

Հ. Ա. Դ.

ՄՈՒՐԱՅ-ՌԱՎԱՑՅԵԼԵԱՆ ԷԿԱԿՈՆԻ

ԱՇԱԿԵՐՏԱՑ

ՊՍԱԿԱՆ-ՈՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՆԴԻՄՆ

Մ ԱՅԻՍԻ 25Ը Մուրատ-Ռավայէկան լիկոնի յաղթանակի հանդիսաւոր օրերէն մին էր. անձիշ չէ ըսեն՝ թէ վարժարանի մը յաղթանակի օրն է աշակերտաց փայտուն և յաջողակ կերպով ուսմանը աւարտելով պատկիրու և վկայականաց արժանանալն: Նոյն աւոր յաղթանակն եթէ զերազանց բան զնախորդ համարինք, անտարելոյս պիտի չսխալինք: Յիշատակի օր մ'էր այն օրն յորում վկայականներու կ'արժանանային աշակերտներ, որոց նման քաջեր՝ ըստ վկայութեան օտարազգի տէրութեան բարձրացոյն պրօֆիլորներու չեն տեսնուած: Որչափ այս բացատրութիւնը լողոյի և ընթերցողաց շափականց վթեան զադափար մի կու տայ, սակայն Պրօֆէսորներն զայն իրեն անուրանալի ճշմարտութիւն կ'ընդունին, և այն աշակերտներն կ'ուզեն ցրուել իրենց թագաւորական վարժարաններու մէջ, յօրինակ մաքի կարողութեան և յարատեակ տոկում աշխատութեան:

Նոյն օրն էր յորում ակն յայտնի կը տեսնուէր հոչակաւոր կրթական հաստատութեան նորակազմ ծրագրի՝ յուսալի արդեանց իրագործումը: Ի ներկայութեան:

Միհարանութեանս վեհ պետին Գեր. իշնաւորու կիրթեանի, Նահանգապետ Պարոն Վինսպիրի, փոխ-քաղաքապետ Փէլլէկրինի, Ռուսական հիւպատի, Ս. Ղազարու ծերունի և երիտասարդ յարգելի Հարց և այլ պատուաւոր տեղայի աջնուաչուք անձանց կը կատարուէր վարժարանին հանդեսը, որ սկսաւ աշակերտաց երգովն առաջնորդութեամբ լիչէ Մարք Ֆուրբարիի անուանի երաժշտապետաց. մէջ ընդ մէջ երգերու՝ յաշակերտաց ումանը կ'արտասանէին հայ. իտալ. գաղ. անգլ. գերմ. թթբերէն բանախօսութիւնը, իրը թարգման երախտագէտ սրտի առ Միհիմար, իրենց զրուատելի բարերարներն և առ մեծարդոյ Ժեսուչն ։ Էմիլիո Թէզա իտալացի լեզուազէտ բեղուն գրիշը հանդիսականաց ուշագրութիւնը խլեց հետագայ ճառովն:

Այս դամբիս մէջ նուրբ և երազ մառազյթ-ներ իրարու կը համելիվի թէ՝ առաւօսմին և թէ՝ երեկոյեամ, արևելքէն և արեւմտաքէն, այնվիս թշոյլք՝ որ կը շողողաւ աչաց առջեւ և կը գուարձացըթեն, որ կը ներմացնեն և կը մվլթալիմ սրտեր: Խորհրդաւոր մշամ մ'է նաև արբակմ, այն աստուածմ՝ որ եթէ մէկ կողմանէ կը ների իրեր մատակարար քաղաքակիրթ մտածմանց հիմ ցեղերու մէջ, միւս կողմաննէ կը մարզ մոնթելու ժամանակ կը կենացանցնէ ուրիշ գործեր և ուրիշ ազգեր, որը հետամուտ են հնաւանդ ժամանակութիւնն աւելի եւ ողբացնելու և արցասաւէս գործածնելու: Աչքի սցմիկս կ'երեւեալ՝ որ այդ աստուածութիւնն՝ երկար վերջուածմ մը մէջ ծուլութեամբ կը հնանգէ ։ Բայց հուակ ուրին կը ծագի և ցոյց կու տայ իւր նախկին գորութիւնն և գեղեցկութիւնը: Քաղաքակրթութեամ տարեզրոց մասմին պասփափի փոխ ընդէ փոխ յեղաջնանց վրայօք՝ աւելի եւս զուարթութեամն կը խորհիմ միտք՝ ձեր մէջ գտնելու ժամանակ, ոչի պասմանի, ոչի պասմանիք, որը արեւելքն եկամ դէպէ յարեւելս պիտի վերադառնաք: Ֆեր ուժեղը գորացան այն վնասութիւններով՝ զոյս սցմանը ստացաք. քամի որ արեւմտեամ տոնիմերը մրցանքի ելած՝ կ'ուզեն տոկուսօք վճարել հնաւանդ թուռներու՝ ինչ որ նոցա պասմանը ստացեր եմ: Անմուաց լիշեցէր սցմ երկիրը՝ որ սկսմանակն եղաւ ձեռք. արդէն նոյս մէջ տեղի ունեցած քաջարի մարգվանց գործերը, իմաստապիրաց վնասութիւնն, բամասաւեղմներու խամբ՝ ոդք մերկացնուած աստացուած անուանուած ան մարմարիներու, նկարներու, և զրբերու վրայ յայտնի կը հոսմին առ ծեզ պատմութեանց:

րու մէջ, և դուք սիրով պիտի յիշաստակէք զանոնքը: Խոտպից մենք մասն կը կազմենք, զատապը չնեք. օսադ ազգաց կը պատկամի խելացի և պրաբարձրաւ նշութեամբ քննալատուելը, լորվիտնուն ազնուալին և իրավուագէտ պրտեր՝ սիրայօժար պիտի մեկնաբանեն լուսածին և տեսածին: Զեր սուենուուն մէջ, ծեր ըստամեկան շրջանին գորովայիր խմբին մէջ՝ կրկնեցէք՝ իմչ որ ժամանակէ մ'ի վեր ծեր ակամենին լսեր են, պաստեցէք թէ ինմաւը այս մեր Վանսիվկան որպիտ սրբով մշու վկայ համգիսացած է բարձրանաթիւ առաքիթութեանց, որք իմաստութեամբ և խորհութեամբ ի գործ կը զբուին Միթթարեանց հաստատութիւններուուն մէջ: Հարուստ մարդկանց սքամէլի առաստածեռութիւններ շատ սակաւ արդիներ պիտի պաղաքիրէք, առանց այս յարատուն մուսարուական գորովթեան, որ զայն գործածեց նույնական հաւասարմութեամբ՝ յօդուա սիրեամ հայացքն որդուց սկրութեմեծուու, ազնուազութ որդուոց որք կ'օրինենք ծեր ուսուցչաց սինունը: Անսպասուներու նզմաւորեն չեն՝ որք կը քաշուին մեկուսանան փորձուէն ահարեկան. անեղենուուն և պարզախուն հոգիներ են՝ որք կենդանի կեանքին մէջ Կապրին. Ո՞նչ այսին դէւա յերկին ոչ նշայրացեն բարեպաշտութեամբ. կը մայու մասեւ դէւա յերկին՝ բարեգործելու եռամուտ փափառնօր. կ'առաջնորդն էւ դէւա ի գիտութիւն բանիւ և օրինակաւ, և դէւա ի համեստ բարս խօսպով և գործով: Օրինակ առէք զիւներ ծեր, ովք պատկանիր, հայրենիք սիրու և հայրենիք ծառայիր գործին: Այս պատճնուուն ծեր զարմանաց առջեւ չեմ զենք քաշարի մասենազորաց վսեմակամ անուններ, որ դուք կուսպաշտուերու մասն զանոնք խնկոց ծովիրով հորթեցնէք, այլ որպէս զի նկատէք զիւներ իրեւն միրայօժար ասանդապահներ, որք մասմասն մարդկանց մասնուններ կը կիսնենք: Հետի ունամասիրութեան, փառականիք համրաւէ, կենդուպատիր նենգութիւններէ, և թէ ինմաւը որ եղած են և պիտի լինին. և սիէ մոտերիմ և թիթ բարեկամ մը կ'ակնածէ որ ըլլաց թէ յայստի գովստեներով կենդանի եղող ամենաց նախասութիւնը վրաւորէ իւր զգացած խօսերով կրանց գէթ սակայն, այս ազնուախուն տևարց հետ, եռամբուծ փափաք յայտնել որ ի գիր արձանացուին այս սրամներ վսեմքին ներքին կենդանի, նկարացելով նոցա թէ՛ պարզումակ կենցալավարութիւնն. և թէ՛ ամէն մէկուու ժրաւան աշխատութիւններօն բատ զանամակ զինց, որպէս զի պատառափակ յիշասակմերը տօնամիրուիմ ազգին մէջ, և տիտր օրին սրբ նուիրուիմ: Կասան զի դուքք, սպատոք և որդիք սպատուաց, որ չէր համախմբուած հայրենական թերափի մը մի միակ սրբամուէր գրուին մերքեւ, և չէր կրմար՝ հգու

բաց վասարի ամգործութեան մը համդէս՝ ծեռք տալ և մոռո օժամդակել արդարութեամ և խաղաղութեամ վմակին մը, դուք ծեզին ու միք ծեր առջեւ փափականաց, սիրոյ, յուսոյ և լեզուի միութիւնն, որ երկրին վրայ երկարացոյն տեւող միութիւնն է:

Եատ դաբեր ամծեր եթ այն ժամանակէն ի վեր՝ յորում կ'երգէք ծեր ազգայիններէն մէկը, ծեր բանաստեղծից մէջ զերազանց կերպալ Շնորհալիք:

(Ցն' յնդրն եդիսիոյ... տողք 256—264(?)

• • • • • • •

Ցոյդ հակառակըն տեսամի

Քանզի նըստիս որք և այրի:

Այո, այրիացեալ կը նըստի, բայց իւր չորս կողմին կը բորբըն արխափատ որդիքներ, արդարեւ սպի մէջ, բայց ոչ գորդի ի յուսոյ: — Թող վերականցնի շուտով ուրիշ նոր բանաստեղծ մ'ալ ծեր մէշէն, որ երգէ իւր նախկին զահին վրայ վերաբազմիլու:

Հանդէնը կը փակէր Հ. Աթանաս Վ. Տիրոյեանի հետեւեալ ձառը՝ զոր խօսեցաւ իտալերէն լեզուով, և զոր թարգմանելով կը դնենք հոս, զեղչելով ինչ ինչ մասեր.

Մեծապատիւ Տեարք,

Թարի գործողին և դէւա ի բարին առաջնորդ միծ զօրավիզն են զովիստ տուողին բարեխրտ և ամկենջ խօսքերը. Կարծես զիրար ուղղող երեք ծերք և մէկսէկ զօրացմող երեք խելք ինին: Հասարակաց կրթութեան ծանր և փրկաւէտ գործին մէջ՝ երգ ուսամուղաց շամասիութեան հետ միաբանին միքալի ինամին ուսուցացաց, թէ՛ առաջիններէն և թէ՛ վերջնմենն ու թէ կը սնափառին բարի ամանց ծափահարութենին, այլ զամոնք իսենց ազգու օգմական կը գտնեն: Այս կերպով մէկ կողմէն հանդիսաւ. կամաց գերը կը բարձրանայ դատասորի պաշտօնականից, և միւս կողմէն ալ համեստական տրուած զուսաներին՝ պատամի սրաերու մէջ պատույ ազիւն փափաթեան սրաերու սրա մոռու սրամբերու թեւու կը զառաւան, ինչպէս ուղարկեցն աւելի եւս ոյժ կ'ազդէ: Տարտարաբամ մուսայից լեզուով նըստափափ ընթացուած ծափական գործադիմութիւնն առաջնորդ եռամբուծ մոտաց սրամբերու թեւու կը զառաւան, ինչպէս ուղարկեցն պատկերաց համան տրուած զուսաներին՝ Կորէ շշիոյի շրթամց վրայ կը թըրթուացնեն խօսք մը՝ զուրու քաշելով զայն մորա